

سرمقاله

سخن سردبیر

سعید علیخانی *

درد و زخم باشد. ضمن دعوت از همه همکاران عزیز برای همکاری بیشتر با خبرنامه انجمن ریاضی ایران، سخنم را با قسمتی از نوشته زیبای دوست و همکار عزیزمان آقای دکتر مجید میرزاویری، به پایان می‌برم:

وطن
-مفتخرانه -
برای من
شیرازه مستحکم کتابی کهن است
که به ژاژ خایی موریانه‌ها
از هم نمی‌پاشد
و واژه‌هایش
هزاره‌هاست که پابرجایند.

*سردبیر خبرنامه

اواخر بهار ۱۴۰۴ که در حال جمع‌آوری مطالب برای این شماره خبرنامه بودیم، چشمان‌مان و چشمان جهان به اخبار نگران‌کننده تنش‌های فزاینده بین ایران و رژیم غاصب صهیونیستی دوخته شد. شهادت جمع زیادی از هموطنان بیگناه، همه ما را عزادار کرد و در غمی بزرگ فرو برد. این جنگ ۱۲ روزه باعث لغو بسیاری از برنامه‌های نهادها، سازمان‌ها و دانشگاه‌ها شد. چه بسیار استادانی که قصد شرکت در فرصت مطالعاتی، سفر تحقیقاتی کوتاه مدت و یا شرکت در کنفرانس‌ها را داشتند که به‌خاطر لغو پروازها، همگی لغو شدند. این عوامل تا حدی باعث آسیب روحی ما شد. شاید همین ضعف روحیه باعث شد که دوستان نماینده انجمن در دانشگاه‌ها (به‌جز دو دانشگاه) اخبار بهار را برایمان ارسال نکنند و همچنین آنگونه که باید و شاید از برنامه‌های برگزار شده هفته بهار ریاضیات برایمان ننوشتند. بیایید فراموش نکنیم که حتی در خطرناک‌ترین موقعیت‌ها، نیاز به تفکر منطقی و تحلیل آرام وجود دارد. بنابراین ریاضیات حتی در خطرناک‌ترین موقعیت‌ها می‌تواند برایمان آرامبخش باشد. آری پرداختن به ریاضیات در این دنیای نامرد، شاید مرهمی کوتاه بر این